

EDUSKUNNAN VASTAUS 144/2007 vp

Hallituksen esitys laiksi porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain muuttamisesta

Asia

Hallitus on antanut eduskunnalle esityksensä laiksi porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain muuttamisesta (HE 112/2007 vp).

Valiokuntakäsittely

Maa- ja metsätalousvaliokunta on antanut asias-
ta mietinnön (MmVM 10/2007 vp).

Päätös

Eduskunta on hyväksynyt seuraavan lain:

Laki

porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 21 päivänä tammikuuta 2000 annetun porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain (45/2000) 9 §,
muutetaan 1 §:n 1 momentti, 2 §, 3 §:n 6 ja 7 momentti, 8 §, 16 §:n 1 momentti, 18 §:n 1 momentti, 21 §:n 2 momentti, 26 §:n 2 momentti, 35 §:n 5 momentti sekä 39 ja 46 §,
sellaisena kuin niistä on 39 § osaksi laissa 426/2007, ja
lisätään lakiin uusi 4 a ja 42 a §, seuraavasti:

1 §

Lain tavoitteet

Tämän lain tavoitteena on edistää ja monipuolistaa porotalouden ja luontaiselinkeinojen elinkeinotoimintaa, parantaa elinkeinojen rakennetta ja toimintaedellytyksiä, edistää uusiutuvien luonnonvarojen kestäväää käyttöä, kehittää poronhoito- ja luontaiselinkeinoaluetta sekä tukea haja-asutusalueiden ja yhdyskuntien kehittämistä poronhoitoalueella ja luontaiselinkeinojen harjoittamisalueella. Tavoitteita toteutetaan osana porotalouden ja luontaiselinkeinojen toimintaedellytysten kehittämistä. Tämän lain mukaisissa toimenpiteissä tulee lisäksi ottaa huo-

mioon Euroopan yhteisön yhteisen maatalouspolitiikan ja maaseutupolitiikan tavoitteet.

2 §

Soveltamisala ja maantieteellinen soveltamisalue

Tätä lakia sovelletaan Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen annettussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1698/2005, jäljempänä EY:n maaseutuasetus, tarkoitettuihin toimenpiteisiin. Lisäksi lakia so-

velletaan kansallisiin täydentäviin maaseudun kehittämistoimenpiteisiin.

Tämän lain tavoitteiden saavuttamiseksi voidaan käyttää sekä kansallisia että Euroopan yhteisön (EY) maaseuturahastosta tai Euroopan unionin (EU) muista varoista osaksi tai kokonaan rahoitettavia tukijärjestelmiä. Tätä lakia ei sovelleta Euroopan yhteisön yhteisen kalastuspolitiikan alaan kuuluvien toimenpiteiden tukemiseen.

Tätä lakia ei sovelleta toimenpiteeseen, johon on myönnetty tukea maaseudun kehittämiseen myönnettävistä tuista annetun lain (1443/2006) tai maatalouden rakennetuista annetun lain (/) nojalla.

Tätä lakia sovelletaan poronhoitolaissa (848/1990) tarkoitetulla poronhoitoalueella harjoitettavaan porotalouteen. Luontaiselinkeinojen osalta tämän lain säännöksiä sovelletaan Enontekiön, Inarin, Utsjoen ja Savukosken kunnissa sekä Muonion, Kittilän, Sodankylän ja Sallan kuntien niissä osissa, jotka ovat Kajangin, Tepaston, Pomovaaran, Peurasuvannon, Savukosken, Seitajärven, Ruotsukaisen, Pulkkaviihdan ja Ylirovanvaaran muodostaman rajaviivan pohjoispuolella, asianomaiset rajaviivalle sattuvat taloryhmät kuitenkin kokonaan mukaan lukien.

3 §

Määritelmät

— — — — —
Luottolaitoksella tarkoitetaan maatalouden rakennetuista annetun lain 52 §:n 1 momentissa tarkoitettua luottolaitosta, jonka Maaseutuvirasto on mainitun lain 52 §:n 3 momentin nojalla hyväksynyt toimimaan luottolaitoksena.

Keskusrahallaitoksella tarkoitetaan maatalouden rakennetuista annetun lain 52 §:n 2 momentissa tarkoitettua luotonantajaa, luottolaitosta tai muuta yhteisöä, jonka Maaseutuvirasto on mainitun lain 52 §:n 3 momentin nojalla hyväksynyt toimimaan keskusrahallaitoksena.

— — — — —

4 a §

Tuettavan toimenpiteen aloittamista, lupia ja suunnitelmia koskevat edellytykset

Lukuun ottamatta korvaavia toimenpiteitä kansallisista varoista rahoitettavaa porotalouden tai luontaiselinkeinon harjoittamiseen liittyvää tukea ei myönnetä sellaiseen toimenpiteeseen, jonka toteuttaminen on aloitettu. Jos tuettava toiminta ei koske porotalouden tai muun maatalouden harjoittamista taikka jos tuki myönnetään EY:n osaksi rahoittamana, tuen myöntämisen edellytyksenä kuitenkin on, että tukihakemus on tullut vireille ennen tuettavan toimenpiteen aloittamista. Nuoren viljelijän aloitustukea koskeva päätös on tehtävä 18 kuukauden kuluessa tilanpidon aloittamisesta.

Jos tuettava toimenpide edellyttää luvan hankkimista viranomaiselta, tuen myöntämisen edellytyksenä on luvan esittäminen.

Jos tuettavaan toimenpiteeseen sisältyy rakentamisinvestointi, hakijan on lisäksi esitettävä rakentamista koskeva suunnitelma, josta käy ilmi rakentamisinvestoinnin toimivuus, tarkoituksenmukaisuus ja ympäristöön sopivuus.

8 §

Ohjelma ja sen toteuttaminen Euroopan yhteisön rahoituksella

Tässä laissa tarkoitettua tukea voidaan myöntää toimenpiteeseen, joka sisältyy maaseudun kehittämiseen liittyvien ohjelmien hallinnoinnista annetun lain (532/2006) 7 §:ssä tarkoitettuun ohjelmaan.

Ohjelmasta myönnetyn tuen EY:ltä saatavaan rahoitusosuuteen sovelletaan, mitä 1 momentissa mainitussa laissa säädetään.

16 §

Irtaimistotuki

Paliskunnalle voidaan myöntää irtaimistotukea siirrettävien, poronhoidon kannalta välttämättömien aitojen, sähkö- ja vesihuoltoyksiköiden, teurastamoyksiköiden ja työmaa-asuntojen

ja muun maa- ja metsätalousministeriön antamassa asetuksessa tarpeelliseksi katsottaviin, poronhoidon kannalta välttämättömän irtaimiston hankinnasta aiheutuviin kustannuksiin.

18 §

Porotalous- ja luontaiselinkeinoyritysten tukeminen

EY:n maaseutuasetuksessa tarkoitetuista tuesta voidaan myöntää:

1) asetuksen 26, 27, 30 ja 52 artiklan nojalla tukea porotalouden ja luontaiselinkeinojen tuotantotoiminnan edellyttämiin ympäristön- ja työsuojelullisiin investointeihin ja investointihankkeiden suunnittelukustannuksiin;

2) asetuksen 22 artiklan nojalla nuorten viljelijöiden aloitustukea;

3) asetuksen 21 ja 52 artiklan nojalla tukea ammatilliseen lisä- ja täydennyskoulutukseen;

4) asetuksen 28 artiklan nojalla tukea tuotteiden jalostuksen ja kaupan pitämisen edellytysten parantamiseen; sekä

5) asetuksen 24, 29, 30 ja 52—59 artiklan nojalla tukea maaseutualueiden sopeuttamisen ja kehittämisen edistämiseksi muihin kuin 1—4 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin.

21 §

Valtionlainat ja niiden korko

Valtionlainan kokonaiskorko on viitekoron ja siihen lisättävän kiinteän prosenttiyksikkömäärän summa. Lainansaajan on maksettava lainasta kyseistä korkoa viisi prosenttiyksikköä alemmalla korkoa, kuitenkin vähintään yhden prosentin vuotuista korkoa. Viitekoroista, viitekoroon lisättävästä kiinteästä prosenttiyksikkömäärästä, korkoetuuteen ja korkovapauteen sisältyvän tuen laskemisesta, vapaavuosien ja korkovapauden enimmäismääristä samoin kuin tarvittaessa lainaan liittyvän tuen enimmäismääristä säädetään valtioneuvoston asetuksella.

26 §

Korkotukilainojen korko

Lainasta maksettavan korkotuen suuruus on enintään neljä prosenttiyksikköä. Lainansaajan on kuitenkin maksettava vähintään yhden prosentin vuotuista korkoa. Korkotuen loputtua lainansaajan on maksettava lainasta kokonaiskoron suuruista korkoa. Korkotukea maksetaan myös yrityssaneerausta ja yksityishenkilön velkajärjestelyä koskevan hakemuksen vireillä ollessa. Korkotukea ei makseta niiden lisäkustannusten osalta, jotka aiheutuvat ulkomaan valuuttan määräisen luoton valuuttakurssien muutoksesta.

7 luku

Viranomaiset ja seuranta

35 §

Viranomaiset

Maa- ja metsätalousministeriö päättää, milloin tehtävissä voidaan käyttää apuna Elintarviketurvallisuusvirastoa ja muita maa- ja metsätalousministeriön alaisia laitoksia.

39 §

Lainan nostaminen ja luottolaitoksissa suoritettava valvonta

Luottolaitoksen myöntämää valtionlainaa tai korkotukilainaa ei saa nostaa, ellei tuen saaja esitä lainan nostamiseksi työvoima- ja elinkeinokeskuksen nostolupaa. Nostoluvan edellytyksenä on tuetun hankkeen toteuttamisesta esitetty hyväksyttävä selvitys. Valtioneuvoston asetuksella säädetään tarkemmin nostolupaa varten esitettävistä selvityksistä, menettelystä ja määräajasta nostoluvan saamiseksi.

Luottolaitoksen on valvottava, että laina nostetaan maaseutuelinkeinoviranomaisen nostoluvan mukaisesti.

Lainan myöntänyt luottolaitos on velvollinen antamaan Maaseutuvirastolle yksilöidystä pyynnöstä sellaisia tietoja, jotka ovat tarpeen sen selvittämiseksi, onko lainan hakija ollut tuen tarpeessa. Se on myös velvollinen antamaan maa- ja metsätalousministeriölle ja Maaseutuvirastolle ne tiedot ja tarkastettavaksi ne asiakirjat, jotka tarvitaan sen toteamiseksi, onko lainaehdot ja asianomaisia Euroopan yhteisön säädöksiä sekä tätä lakia ja sen nojalla annettuja säännöksiä ja määräyksiä muutoin noudatettu. Edellä mainittu tietojenantovelvollisuus koskee myös salassa pidettäviä tietoja.

42 a §

Luottolaitoksiin sovellettavat säännökset

Sen lisäksi, mitä muualla tässä laissa säädetään, luottolaitokseen, luottolaitoksen palveluksessa olevaan henkilöön, luotonantajan avustamis- ja tiedonantovelvollisuuteen sovelletaan, mitä maatalouden rakennetuista annetun lain 53 ja 54 §:ssä säädetään vastaavista, tässä laissa tarkoitettuihin tehtäviin liittyvistä asioista.

46 §

Vastuu varojen palauttamisesta eräissä tapauksissa

Jos valtio on Euroopan yhteisön yhteistä maatalouspolitiikkaa tai maaseuturahastoa koskevassa lainsäädännössä tarkoitetun jäsenvaltion vastuun perusteella velvollinen maksamaan Euroopan yhteisöjen komissiolle takaisin Euroopan yhteisön varoja, tuen välittäjä on velvollinen maksamaan valtiolle sen komissiolle suorittaman määrän täysimääräisenä kuluineen, jos varojen takaisinmaksu on johtunut välittäjän virheellisestä menettelystä tai jos välittäjä on ohjelma-asiakirjan perusteella suoraan vastuussa komissiolle varojen käytöstä. Varojen palauttamisesta päättää maa- ja metsätalousministeriö.

Tämä laki tulee voimaan valtioneuvoston asetuksella tarkemmin säädettävänä ajankohtana.

Tämän lain voimaan tullessa vireillä oleviin asioihin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jollei Euroopan yhteisön säännöksistä muuta johdu.

Ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleen lainsäädännön täytäntöönpanon osalta sekä mainitun lainsäädännön nojalla syntyneisiin valtion ja luottolaitosten saamisiin sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, määräyksiä ja sopimusehtoja, jollei Euroopan yhteisön säännöksistä muuta johdu.

Helsingissä 17 päivänä joulukuuta 2007